

Serpil Taş
Sınıf Öğretmeni / Merhamet

Merhametli Ali ve Güvercini Kara

Küçük bir Anadolu kasabasının daracık sokaklarından birinde yaşayan Ali, henüz 10 yaşındaydı. Ali'nin ailesi yoksuldu, ama gönülleri zengindi. Babası marangoz, annesi ise ev işlerinde çalışarak geçimlerini sağlamaya çalışıyorlardı.. Ali ise boş zamanlarında, kasabanın köhne parkında kuşları izlerdi. Özellikle sakat bir güvercin dikkatini çekmişti.

Güvercin, bir kanadını kullanamıyor, diğer kuşlarla birlikte uçamıyordu. Çaresizlik içinde yerde zıplayarak yemek bulmaya çalışıyor, bazen de diğer kuşların saldırısına uğruyordu. Ali, her gün elinde bir parça ekmekle parka gidip o güvercini beslemeye başladı. Ona “Kara” adını koymuştu, çünkü güvercinin tüyleri simsiyah, ama gözleri cam gibi parlıyordu.

Bir gün Ali, babasının atölyesinden bir miktar tahta ve çivi aldı. Eve geldiğinde merakla ne yaptığını soran annesine, “Kara için bir yuva yapıyorum,” dedi. Annesi önce şaşırsa da oğlunun gayreti karşısında gülümsedi. Ali'nin elleri tahtaları çivilerken birkaç kez yaralandı, ama yılmadı. İki gün sonra basit bir kuş kafesi yapmıştı.

Kafesi parka götürdü, Kara'yı dikkatlice içine koydu ve eve getirdi. Artık Kara'nın güvenli bir yuvası vardı. Ali her sabah ona yem ve su veriyor, bir yandan da kanadını iyileştirmek için çabalıyordu.

Aylar geçti, Ali'nin çabaları sonuç verdi. Kara'nın kanadı eski haline döndü ve tekrar uçabilir hale geldi. Ama Kara, serbest kaldığında bile Ali'nin yanından ayrılmadı. Sokaklarda Ali'yi takip ediyor, her fırsatta

omzuna konuyordu. Kasaba halkı bu dostluğu hayranlıkla izliyordu.

Bir gün kasabaya şiddetli bir fırtına geldi. Rüzgar her yeri savuruyor, insanlar evlerine kapanıyordu. Ali, dışarıdan gelen bir çığlık duydu ve pencereye koştu. Komşularından yaşlı Ayşe Teyze'nin evinin çatısı kmş, yaşlı kadın içeride mahsur kalmıştı. Kimse korkudan dışarı çıkmaya cesaret edemiyordu.

Ali hemen karar verdi. zerine bir mont geçirip fırtınanın ortasına koştu. Kara, Ali'nin omzunda yerini aldı. Beraberce Ayşe Teyze'nin evine gittiler. Ali, yaşlı kadını enkazın altından çıkarmaya çalışırken Kara sürekli etrafında dönüyor, sanki yardım etmeye çalışıyordu.

Sonunda Ayşe Teyze kurtuldu. Ali, yaşlı kadını güvenli bir yere götürdü ve eve döndüğünde sırlışıklamdı. Annesi oğluna sarıldı, "Senin bu merhamet dolu yüreğin bir gün herkesi değiştirecek," dedi.

O günden sonra kasaba halkı Ali'ye ve Kara'ya bambaşka bir gözle bakmaya başladı. Ali'nin cesareti ve merhameti, herkesin içinde sevgi tohumları yeşertmişti. Kara ise artık sadece bir kuş değil, kasabanın sembolü olmuştu.

Ve yıllar sonra, Ali her şeyden çok sevdiği güvercin dostunu hatırladığında, onun hayatına kattığı dersleri bir kez daha düşündü:

Merhamet, küçücük bir yürekte bile dünyayı değiştirecek bir güç taşır.

